

Midler, der udlaanes, og naar der spørges, om den ene af to saadanne Brandforsikringer er bedre end den anden, saa maa man dertil svare Nei, thi de ere begge to autoriserede af Justitsministeren, og deri maa enhver Pant- haver søge sin Tilfredsstillelse. Er han ikke tilfreds dermed, saa maa han opsigte sin Kapital og see at finde en anden Brandforsikringsforening, der er ham god nok. Jeg troer derfor ikke, at man i den Henseende skal vedtage det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (K. E. Larsen) som det første Forslag til § 1. c., thi jeg troer, at dette Forslag vil være i Strid med Hovedtanken i Udvalgets Fleertals Forslag. Derimod finder jeg, at Forslaget under Nr. 2 af den samme erede Rigsdagsmand, at ingen Interessent maa udelukkes paa Grund af Contingentrestance, er meget rigtig, og at det er forkeert at opstille den Sætning, at man kan afkræve Panthaveren Contingentet; jeg skal derom henholde mig til, hvad den erede Forslagsstiller har yttret, med det Tilføiende, at da Fleertallet længere henne i Forslaget har sagt, at der i det Forsikrede skal være en stiltiende Panteret for Contingentet, saa har jo Brandforsikringen bestandig fuldkommen Sikring for sine Contingenter, og der kan da umulig være nogen Nødvendighed for, at Brandforsikringen skal kræve Panthaveren, der ikke staaer i noget direkte Forhold til Forsikringen, for Contingentet; der vil iøvrigt opstaae det Spørgsmaal, hvilken af Panthaberne, forudsat at der er flere, der først skal være forpligtet til at betale, ligesom ogsaa Foreningen da maatte anskaffe sig Panteattest for at være sikker paa, hvem der var Panthaber. Det tredje Forslag, der er stillet af den erede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (K. E. Larsen), maa jeg i det Hele ansee for rigtigt, men jeg seer ikke, hvorfor man ligefrem skal undtage Brandforsikringsnummer for Beslag, Arrest og Indspjæling, idet jeg nemlig troer, at alle den Slags Undtagelser ere vigtige, hvorfor jeg mener, at det Henfigtsmæssigste vilde være at udelade denne Bestemmelse. Jeg troer, at den erede Rigsdagsmand har foreslaaet denne Bestemmelse til Sikkerhed for Panthaveren, men den behøves slet ikke for

hans Skyld, thi Pantfætningen og Thinglæsningsen give jo allerede Ret til Assurancesummen som et Tilbehør til Bygningen, og saavidt jeg seer, kan det derfor ingensinde være fornødent for Panthaveren at sikke sig ved Arrest og Beslag i Erstatningen, især hvis man beholder den Forfrist, der er udtalt i det samme Endringsforslag, at Erstatningen skal anvendes til Opførelsen af nye Bygninger.

Justitsministeren: Jeg tør ikke sige, at der erede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har misforstaaet mig, men jeg tør sige, at han enten ikke har hørt, hvad jeg har sagt, eller at han har hørt Andet, end hvad jeg har sagt; eksempelvis skal jeg omtale den Yttring af ham, at jeg skulde have sagt, at Grundene til at stemme imod Fleertallets Forslag laae saa nær, at jeg ikke vilde dvæle ved dem; det har jeg ikke sagt, og det kunde ikke falde mig ind at sige dette, men jeg har sagt, at de Hensyn, som talte for Uensligheden af, at en nøiagtig Control fandt Sted fra Regeringens Side, laae saa nær, at jeg ikke vilde dvæle ved dem.

Madsen: Naar jeg ikke kan dele den Anskuelse, der er udtalt i det foreliggende Regjeringsudkast, da er det netop af den Grund, at Repræsentantskabet bemyndiges til at vedtage Forandringer i Anordningen af 29de Februar 1792 og senere sig dertil sluttende Love og Anordninger; thi med flere af de erede Talerere, som have haft Ordet, forekommer det mig at være en alfor vidtgaaende Myndighed, der ikke bør indrømmes Repræsentantskabet, idet jeg ikke kan skjønne Andet, end at Myndigheden til at ophæve bestaaende Love maa alene ligge hos den lovgivende Magt. Naar det i Motiverne til Lovudkastet hedder, at de Regler, der ere givne for Repræsentantskabets Myndighed, have efter den Erfaring, man har haft Leilighed til at gjøre, vist sig utilstrækkelige, da kan jeg ikke dele denne Anskuelse; jeg troer, at Loven af 4de Marts 1857 er sammensat paa en saadan Maade, at den er betryggende for saimtlige Interessenter i den almindelige Brandassuranceforening, og jeg maa meget beklage, at § 22 er bleven optagen i denne Lov. Jeg troer nem-